

سیر صعودی منحنی آسیب‌های اجتماعی در کرونا

کرونا و پاهای لنگ

مهسا قوی قلب
خبرنگار

سیلی کرونا به زنان

بیش از ۳ میلیون زن سرپرست خانوار در کشور وجود دارد، بنابراین اعلام دفتر امور زنان و خانواده رئیس‌جمهوری طی ۱۰ سال گذشته تعداد خانواده‌های دارای سرپرست زن نسبت به مردان ۵۸ درصد افزایش داشته براساس دستورالعمل سازمان‌های حمایتی از زنان سرپرست خانوار شامل زنان بیوه و مطلقه، زنان خودسرپرست، دختران خودسرپرست و زنانی است که همسران آنها معتاد، زندانی، بیکار، مهاجر، مشغول خدمت در نظام وظیفه یا از کار افتاده هستند. حالا با شیوع کرونا بسیاری از این تعداد زنان که مشاغل موقت یا پاره وقت و قراردادی داشتند با مشکل مواجه شده‌اند، بویژه آن دسته از افرادی که از طریق مشاغل همچون دستفروشی نان آور بودند با آمدن کرونا تقریباً دیگر کسب در آمد برایشان کاری غیرممکن شده است. هرچند در این میان برخی از زنان با کمک خیریه‌ها شروع به انجام کارهای جدیدی مانند دوخت ماسک و گان کردند و توانستند اندکی چرخ از حرکت افتاده اقتصاد خانواده را به گردش در آورند.

تبعات منفی هم به دنبال داشت و حالا پس از گذشت حدود یکسال از شروع بیماری، شاهد افزایش آمار خشونت خانگی در کل دنیا و در کشور هستیم. یونسکو اظهار داشته که از هر سه زن یک نفر در طول زندگی خود خشونت جسمی یا جنسی را تجربه می‌کند و این اتفاق معمولاً از سوی یکی از نزدیکان مرد در زندگی هر زنی پیش می‌آید. این روزها هم که در دوران کرونا به سر می‌بریم و در خانه ماندن نسبت به سال‌های قبل افزایش چشمگیری پیدا کرده، کارشناسان حوزه خانواده و آسیب شناسان معتقد هستند که شاهد افزایش آمار خشونت خانگی در دوران پاندمی هستیم تا جایی که حسن موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاری ایران، هم ابراز نگرانی کرده و از تجربه خشونت ۱۶ درصدی افراد جامعه در دوران کرونا صحبت کرده و بیان کرده که ۵۶ درصد افراد تنش شدید داشته‌اند و دعوای زنشویی و تنش میان والدین و فرزندان هم افزایش داشته است. بدون شک، لازم است که روان شناسان و جامعه شناسان با ارائه راهکارهای مناسب به خانواده در پیشگیری از این بحران بتوانند نسبت به گذشته فعالانه‌تر عمل کنند.

حدود یک سال از شیوع بیماری کرونا می‌گذرد، در طول این یک سال، همه اقشار جامعه از پیرو جوان درگیر حواشی این بیماری شدند، تغییر شدید سبک زندگی آحاد جامعه، نتایج مثبت و منفی زیادی را با خود به همراه داشت و مسئولیت‌های زیادی هم بر دوش مسئولان و مردم گذاشت، در این میان اقشار ضعیف قطعاً بیشتر از سایرین درگیر آسیب‌های این بیماری مهلک شدند، زنان سرپرست خانوار، مبتلایان به اعتیاد بویژه معتادان متجاهر که بعضاً کارتن خواب هستند و کودکان کار و خیابان از جمله گروه‌های آسیب‌پذیری بودند که از همان ابتدا لازم بود با سیاستگذاری‌های درست و بموقع از تبعات ناگوار تأثیرات منفی این بیماری بر این افراد، جلوگیری شود. کرونا بیشتر شهروندان را مجبور کرد که ساعات طولانی در کنار خانواده در خانه بمانند، آن روزهای اول حتی هشتگ در خانه بمانیم به یکی از ترندهای اول تبدیل شد، اما این «در خانه ماندن» ها

